

FÖRSLAG TILL STATSRADETS FÖRORDNING OM ÄNDRING AV FÖRORDNINGEN OM FISKE

FÖRSLAGETS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Jord- och skogsbruksministeriet föreslår att statsrådet med stöd av 33 § och 97 a § i lagen om ändring av lagen om fiske (270/2011) ska utfärda en förordning som innehåller bestämmelser om utmärkning av fasta och stående fångstredskap som har lagts ut för fångst och om utbildning och prov för fiskeövervakare. Samtidigt ska förordningen om fiske ses över i fråga om innehållet och så att författningshänvisningarna överensstämmer med den lag om ändring av lagen om fiske som nämns ovan.

Förordningen avses träda i kraft den 1 april 2012 samtidigt med lagen om ändring av lagen om fiske (270/2012).

ALLMÄN MOTIVERING

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med förslaget är att utfärda närmare bestämmelser om avläggande av provet för fiskeövervakare och om utbildningens innehåll. I förslaget ska inte föreskrivas någon undervisningsplan med antal undervisningstimmar, utan en förutsättning för att bli godkänd i det prov som avses i lagen ska vara kunskap om den materiella lagstiftning som ingår i utbildningen och kunskap om de andra läroämnena. Utbildningens innehåll ska kunna tillägnas genom att delta i riktad undervisning eller genom självstudier. Enligt 97 a § i lagen om ändring av lagen om fiske (270/2011) är ett alternativ till utbildningen annan tillräcklig förtrogenhet med fiskeövervakning, som visas genom att provet för fiskeövervakare avläggs med godkänt resultat.

Fiskeövervakarens uppgifter är förenade med utövning av offentlig makt, varvid det av den person som sköter uppdraget förutsätts förtrogenhet med både fiskerilagstiftningen och de grundläggande bestämmelserna om god förvaltning enligt förvaltningslagen. Av den som är fiskeövervakare förutsätts också sådana färdigheter som behövs vid kundbetjäning och kännedom om myndighetssamarbetet inom fiskeövervakningen.

I förslaget ska det inte bestämmas om vem som ordnar utbildningen, utan t.ex. fiskeriläroanstalter, medborgarinstitut, olika organisationer inom fiskerinäringen och också andra motsvarande registrerade aktörer inom branschen kan ansvara för utbildningen. Jord- och skogsbruksutskottet ansåg i sitt betänkande över lagförslaget om fiskeövervakning (JsUB 35/2010 rd) det vara viktigt att utbildningen för fiskeövervakare ska vara ett flexibelt och lätt tillgängligt system för att aktiva personer som redan har verkat som övervakare så enkelt som möjligt ska kunna uppdatera sina kunskaper om fiskelagstiftningen och fiskeövervakningen.

Enligt lagändringen (270/2011) anordnas prov för fiskeövervakare av närings-, trafik- och miljöcentralen. Med provet kan myndigheten säkerställa att fiskeövervakaren uppfyller de villkor som gäller behörighet och yrkesskicklighet. Efter det att provet avlagts med godkänt resultat ska närings-, trafik- och miljöcentralen godkänna den sökande om han eller hon också uppfyller de övriga behörighetsvillkor som fastställs i lagens 97 §.

Enligt 33 § i lagändringen (270/2011) ska fångstredskap märkas ut så att de lätt kan observeras och genom förslaget preciseras denna bestämmelse. Fasta och stående fångstredskap ska alltid märkas ut i enlighet med lag med ett eller flera flöten, flaggstänger eller med märke försedda stänger och vid behov med mellanliggande föten. Kraven på utmärkning av fångstredskap avses vara större för sådana stående och fasta fångstredskap i fråga om vilka själva redskapet eller utrustningen i anslutning till utläggandet av detta utgör en uppenbar fara för vattentrafiken om fångstredskapet eller utrustningen når upp till vattenytan eller nära den. Tydlig utmärkning av fångstredskap är en förutsättning för säkerheten i vattentrafiken och också för förhindrande av eventuella störningar som trafiken i vattendragen kan förorsaka fisket.

Enligt förslaget ska det i förordningen utfärdas närmare bestämmelser om att fångstredskapen ska förses med namn- och kontaktuppgifter för den som lagt ut redskapet samt med ett märke som anger fiskerätten. Angivandet av kontaktuppgifter på fångstredskapet gör det möjligt att ta reda på vem som lagt ut redskapet och att eventuellt ta kontakt med honom eller henne om genomförandet av övervakningen eller någon annan eventuell faro- eller skadesituation som anknyter till fångstredskapet eller till dess placering förutsätter det. Det att fångstredskapen märks ut på det sätt som nu föreslås är en central förutsättning för att verksamhetsförutsättningarna för övervakningen av tillstånden och lagligheten när det gäller fiske med fångstredskap ska kunna förbättras.

I förslaget ändras också innehållet i 48 och 49 § i förordningen om fiske och upphävs 50 § på grund av de ändringar som föranleds av lagändring (270/2011).

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om fiske

I enlighet med statsrådets beslut

upphävs i förordningen om fiske (1116/1982) 50 §, sådan den lyder i förordning 819/2001, *ändras* 16 och 47–49 §, och

fogas till förordningen nya 16 a och 16 b § som följer:

16 §

Med sådan märkning enligt 33 § 1 mom. i lagen om fiske som lätt kan observeras avses märkning av fångstredskap på följande sätt:

1) katsa, mjärde, småryssja och strandryssja samt i 6 § 1 mom. avsett annat krokredskap ska märkas ut med ett flöte som når minst 15 centimeter ovanför vattenytan eller med en trekantig eller fyrkantig flagga ovanför vattenytan vars bas och höjd är minst 15 centimeter,

2) andra än i 1 punkten avsedda fasta och stående fångstredskap ska förses med märken av samma färg och form i båda ändarna av fångstredskapet och vid behov vid ändarna av fångstredskapets andra grenar på följande sätt:

a) på en farled eller inom 100 meters avstånd från farledens mittlinje med en trekantig eller fyrkantig flagga vars bas och höjd är minst 20 centimeter och som är fäst vid ändan av en stång (flaggstång) som stiger minst 1,2 meter ovanför vattenytan, och

b) på andra vattenområden med ett flöte som stiger minst 20 centimeter ovanför vattenytan eller med en flagga vars bas och höjd är minst 20 centimeter och som är fäst vid en stång som stiger minst 60 centimeter ovanför vattenytan;

om ett i denna punkt avsett fångstredskap har lagts ut för fångst så att fångstredskapet eller någon del av det, med undantag av fångstredskapsmärken och rep som fäster dem vid fångstredskapet, når närmare än tre meter från vattenytan, ska ett fångstredskap som avses i underpunkt a märkas ut med två flaggor placerade i höjddled och ett fångstredskap som avses i underpunkt b med två flöten placerade bredvid varandra eller med två flaggor placerade i höjddled,

3) vid fiske från isen ska vakar som gjorts för att sätta ut eller vittja fångstredskap märkas ut med en stång som är försedd med märke och som stiger minst 1,2 meter från isens yta.

Flötena, flaggorna och flaggstängerna får inte vara röda eller gröna. De märken på fångstredskap som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten ska förses med en minst 2 centimeter hög vit reflex som syns i alla sidoriktningar. De rep som fäster märkena vid fångstredskapet ska vara sjunkande eller förses med tyngder.

Om fångstredskapets längd överskrider 120 meter, ska dess riktning visas med användning av ett eller flera mellanliggande flöten som stiger minst 15 centimeter ovanför vattenytan, för varje begynnande 120 meter.

16 a §

De namn- och kontaktuppgifter som avses i 33 § 2 mom. i fiskelagen och det märke som anger fiskerätten ska fästas vid det yttersta flötet, flaggstången eller den med märke försedda stången på fångstredskapet så att de kan observeras samtidigt. I namn- och kontaktuppgifterna ska antecknas för- och släktnamn samt telefonnummer eller postadress för den som lagt ut fångstredskapet. Yrkesfiskare ska dessutom i kontaktuppgifterna anteckna FIN-igenkänningsstecknet för det fartyg som huvudsakligen används till att vittja fångstredskapet.

16 b §

Som ett sådant tydligt märke som avses i 39 § i lagen om fiske anses en trekantig eller fyrkantig flagga vars bas och höjd är minst 30 centimeter och som är fäst på en stång som stiger minst 1,5 meter ovanför vattenytan.

47 §

Provet för fiskeövervakare är skriftligt och det avläggs på finska eller svenska. Lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) ska tillämpas när avgift tas ut för avläggande av provet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan anlita aktörer som den har befullmäktigat som hjälp vid anordnandet av proven. Provet avläggs under uppsikt av en tjänsteman från närings-, trafik- och miljöcentralen. Närings-, trafik- och miljöcentralen fastslår innehållet för varje prov som avläggs och fattar beslut om att godkänna eller underkänna provprestationerna.

48 §

Avsikten med utbildningen för fiskeövervakare är att ge den som utbildas förutsättningar att genom avläggande av provet för fiskeövervakare visa att han eller hon har tillägnat sig de kunskaper och färdigheter som förutsätts i uppgiften som fiskeövervakare. I utbildningen till fiskeövervakare ska insikter ges i

- 1) lagstiftning och praxis om fiske och fiskeövervakning,
- 2) de grundläggande bestämmelserna om god förvaltning enligt förvaltningslagen, vilka ställer minimikvalitetskrav på myndighetsverksamheten, och i annan lagstiftning som gäller skötseln av de förvaltningsuppgifter som behövs i uppdraget,
- 3) lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet,
- 4) språklagen samt samiska språklagen där språket i fråga behövs,
- 5) kundbetjäning,
- 6) hur man färdas tryggt på vatten, och
- 7) samverkan med andra myndigheter som övervakar fisket.

I utbildningen ska särskild uppmärksamhet fästas vid fiskeövervakarens rättigheter och skyldigheter.

49 §

När en anmälan som avses i 102 § 2 eller 4 mom. i fiskelagen gjorts till polisen, ska polisen göra en anteckning om anmälan i en förteckning som den för.

När ett fångstredskap eller fiskeredskap ska säljas enligt 103 § i fiskelagen, ska det säljas på offentlig auktion. Om redskapet är av ringa värde kan det säljas utan offentlig auktion eller förstöras på order av en polisman som hör till befälet.

50 §

upphävs